

Enterovirüs Salgını Çin'i Alarma Geçirdi

Çin'in Anhui Eyaleti'nde ortaya çıkan enterovirüs (EV-71) salgınının, Mayıs başındaki sayılarla 4500 kişiyi etkilemiş olduğu ortaya çıkıyor. Bölgedeki Fuyang kentinde yine aynı tarih itibarıyla, aralarında bebekler de olmak üzere 22 çocuğun virüs nedeniyle ölmesiyle, Çin'i bu konuda oldukça sıkı önlemler almaya zorluyor; çünkü sayılar her geçen gün yükseliyor. Enterovirüsler, ciddi hastalıklara yol açabilen bir virüs grubu. Çocuk felci (polio), bunlardan biri. Fuyang kentini etkisi altına alan salgındaki etken virüse "non-polio" grubundan; yani yol açtığı hastalıklar başka. EV-71 enfeksiyonuyla ölen çocuklarda şap hastalığı ortaya çıkıyor. Ölüm nedenleri de bu hastalık sonucu

gelişen akciğer ödemi gibi ciddi sorunlar. Salgın kaynaklı ölüm oranı Mart ayında gözlenen % 11'den % 0,2'ye düşmüş olsa da, hastaneye yatırılanların sayısında ciddi bir artış var. Halk sağlığı uzmanları, sayının daha da artacağı ve yaz aylarında da zirveye ulaşacağı öngörüsünde bulunuyorlar.

Salgın, öyle görünüyor ki geç farkedilmiş. İlk ortaya çıkan vakalarda yapılan testler daha çok akciğer hastalıklarına yönelik olduğu için kesin sonuç vermemiş. EV-71'in varlığı, ancak vakaların artmasıyla birlikte yapılan ek testler ve ayrıntılı incelemeler sonucunda kesin olarak doğrulanabilmiş. "Bildirilmesi zorunlu" enfeksiyon hastalıkları listesine daha

resmen girmemiş olan virüs, şimdi sağlık bakanlığınca acilen müdahale edilmesi gereken bir halk sağlığı sorunu olarak değerlendiriliyor; ilgili önlemler de hızla alınmaya başlamış durumda.

"Non-polio" enterovirüsler dünyada çok yaygın. Yol açtıkları hastalıklar belirti ortaya çıkarmadığından fark edilmeyebiliyor ya da geç fark ediliyorlar. Ancak zaman zaman da, çok sayıda insanın etkilendiği büyük salgınlara neden olabiliyorlar. EV-71 ise sıklıkla, hafif ateşle başlayan, ağızda uçuk ve yaralar, el ve ayaklarda da kaşıntı ve döküntülerle seyreden "el-ayak-ağız hastalığı"na, kimi zaman da yüksek ateş, menenjit, akciğer ödemi gibi ağır durumlara neden oluyor. Virüsün hedef alındığı bir tedavi ya da bir aşı henüz olmadığından, genelde izlenen strateji, enfeksiyon sonucu gelişebilecek sorun ve komplikasyonların önlenmesi. Salgının sınırlandırılması ve kontrolünde ise hijyene dayalı klasik yöntemler ön sırada.

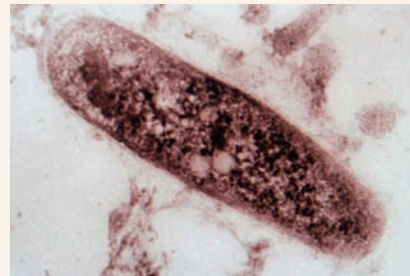
WHO Basın Duyurusu, 1 Mayıs 2008
ChinaDaily.com, 29 Nisan 2008

Verem, İlaça Direnmeyi Sürdürüyor

İngiltere, Galler ve Kuzey İrlanda'da ortaya çıkan toplam 28.620 verem vakasının incelendiği bir çalışma, standart ilaçlardan herhangi birine direnç gösteren enfeksiyon oranının 1998-2005 yılları arasında % 5,6'dan % 7,9'a yükseldiğini gösteriyor. Çalışmaya göre, birden çok ilaca dirençli geliştiği verem vakalarında da, küçük de olsa bir artış var. İlaça dirençli vereme yakalananların sayısı, bu yıllar arasında toplamda neredeyse iki katına çıkmış (170'ten 336'ya); ancak yine de toplam verem vakalarının küçük bir oranını oluşturuyorlar. Dirençle en belirgin biçimde karşılaşılan ilaçsa "isoniazid." Çalışma, yalnızca sayılan üç bölgeyi kapsıyor gibi görünse de, aslında vurguladığı önemli bir nokta daha var. İlaça dirençli enfeksiyona yakalanan hastaların önemli bir bölümü, Afrika'nın

Sahra-altı bölgesi ve Hint Yarımadası'ndan geliyor ve büyük olasılıkla ilaca direnç kazandıkları yerler de bu bölgeler. Sağlık Koruma Ajansı'nca yapılan çalışmada, mahkumlar ve uyuşturu kullananlar arasında ortaya çıkan verem salgınlarını kontrol altına almak için alınan önlemlerin de yeterli olmadığı ileri sürülüyor. Londra'da 1999'da bu gruplar arasında başlayan ilaca dirençli verem salgınının, hâlâ yeni vakalar ortaya çıkarmayı sürdürdüğü vurgulanıyor.

Sorun, yalnızca Birleşik Krallık'ın sorunu değil. Yakın zamana kadar, antibiyotik grubu ilaçlar sayesinde, artık ve-

remle büyük ölçüde başedilebildiği düşünülürken, Dünya Sağlık Örgütü'nün (WHO) geçtiğimiz Şubat ayında yayınladığı bir raporda, birden fazla sayıda ilaca dirençli verem vakalarının küresel ölçekte rekor düzeye ulaştığı duyurulmuştu. Raporda, tedavi edilemeyecek ölçüde direnç kazanmış vakaların varlığına da dikkat çekilmişti; üstelik 45 ülkede. Sorun, bireysel olarak çalışan doktorların deneyimlerinin, genellikle bu tür enfeksiyonları tedaviye yetecek düzeyde olmayışıyla daha da büyüyor. WHO'dan Mario Raviglione, durumu şöyle özetliyor: "Çalışma, hem hastaları iyileştirmek hem de ilaca direnci azaltmak için tedavi ve kontrol önlemlerinin ciddi biçimde ele alınması gerekliliğini bir kez daha gösteriyor. Gösterdiği bir başka şey de, ne kadar zengin ve gelişmiş olursa olsun hiç bir ülkenin, küresel ölçekte bir kontrol sağlanmadıkça veremden tümüyle kurtulmuş sayılamayacağı."

BBC News Online, 2 Mayıs 2008